

Arrest

nr. 200 589 van 1 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. CLAESSENS
Stationsstraat 150
3620 LANAKEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 2 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. MEURIS *loco* advocaat A. CLAESSENS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Oegandese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Baganda etnie. U bent geboren op 17 december 1989 in Mengo. U werkt als software engineer. U heeft een relatie met J.M. sinds augustus 2016.

Vanaf augustus 2013 studeert u ICT aan de universiteit van Kampala. U werkt samen met uw medestudenten D.S. en J.K. aan een project. U stelt hen voor in te trekken in de woning van uw vader opdat jullie gemakkelijker kunnen samenwerken.

In de eerste helft van 2014 beëindigt een klant de overeenkomst die hij met u en uw vrienden heeft. Hij verklaart dat hij niet wilt samenwerken met homoseksuelen. U weet op dat moment niet waarom hij u verdenkt van homoseksualiteit, noch dat D.S. en J.K. homoseksueel zijn.

U zoekt een andere baan en wordt door NFT-Consult aangenomen. Jullie blijven samenwerken en uw beide vrienden blijven in de woning van uw vader overnachten. Ondertussen wordt u door buurtbewoners aangesproken over de homoseksuelen die in uw woning verblijven.

In augustus 2015 wordt u in de buurt van uw ouderlijke woning aangevallen door enkele mannen. U wordt achtergelaten in een greppel aan de kant van de straat. Wanneer u thuis komt, vraagt u J.K. en D.S. om uitleg. Ze vertellen u dat zij elkaar al langer kennen en een relatie met elkaar hebben. U verlaat Kampala gedurende twee weken om alles op een rijtje te zetten. Na deze twee weken besluit u naar Nemugongo te verhuizen, waar u ongeveer een jaar samenwoont met uw beide vrienden. Na een jaar begint u een relatie met J.M. en verhuist u terug naar Kampala. J.K. en D.S. blijven in Nemugongo wonen. Sinds de aanval in 2015 wordt u niet meer aangesproken of gevisieerd door mensen uit de buurt.

In april 2016 reist u met een toeristenvisum naar België. U keert terug naar Uganda zonder asiel aan te vragen in Europa.

In januari 2017 vraagt u via uw zus opnieuw een visum aan voor België, u wilt deelnemen aan een conferentie over software in Brussel. U neemt het vliegtuig vanuit Kampala naar Amsterdam, met een tussenstop in Kenia. Op 1 februari 2017 komt u toe in Schiphol. Twee dagen later komt u aan in België, waar u de conferentie bijwoont. Een collega die aanwezig is op de conferentie vraagt naar uw contactgegevens. Wanneer u hem uw profiel op LinkedIn wilt tonen, vindt u een artikel dat op de website van Kampala Sun gepubliceerd is. Uit dit artikel blijkt dat u gezocht wordt door de politie in Kawempe omdat u jongeren zou rekruteren voor homoseksuele activiteiten. Op uw terugweg naar Schiphol, besluit u asiel aan te vragen in Nederland op 16 februari 2017. Gezien uw visumaanvraag op de Belgische ambassade in Kampala, wordt uw asielaanvraag aan België overgemaakt.

In het kader van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een vaccinatiekaart en een artikel dat op de website van Kampala Sun gepubliceerd werd.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

*U verklaart dat mensen in uw omgeving u ervan verdenken homoseksueel te zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9-10). U verklaart eveneens dat u in augustus of september 2015 in de buurt van uw woning aangevallen werd (gehoorverslag CGVS, p. 14). Er dient opgemerkt te worden dat u reeds in 2016 in België geweest bent (gehoorverslag CGVS, p. 5). U keerde echter terug naar Uganda. Uw verklaring dat u in 2016 niet op de hoogte was van de procedure (gehoorverslag CGVS, p. 21) voldoet echter niet. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u dat u steeds in angst leefde om herkend te worden door de mensen die u aangevallen hadden (vragenlijst CGVS, 3.5). Er kan aangenomen worden dat u, aangezien de aanval op uw persoon nog geen jaar voor uw eerste reis naar België plaats had, dat u een manier zou zoeken om zo snel mogelijk aan deze mensen te ontkomen. **De vaststelling dat u terugkeerde naar Uganda, tast uw verklaringen betreffende de problemen in uw land van herkomst reeds fundamenteel aan.** Bovendien verklaarde u tijdens het gehoor dat u in januari 2017 helemaal niet van plan was om asiel aan te vragen eenmaal u in Europa was (gehoorverslag CGVS, p. 20), wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u nog steeds bang zijn en voortdurend verwachten dat u iets zou overkomen (gehoorverslag CGVS, p. 16) nog verder aantast.*

Het verwondert eveneens dat buurtbewoners u aangesproken hebben over uw homoseksuele vrienden (gehoorverslag CGVS, p. 10 + p. 13), maar dat zij niets aan uw vader zouden vertellen hebben.

U verklaart immers dat uw vader het niet geweten heeft, maar dat u denkt dat als hij het wist, dat hij u erover gevraagd zou hebben. Het wringt eveneens dat u niet weet hoe de buurtbewoners wisten dat uw vrienden homoseksueel zijn. **Het is niet aannemelijk dat uw vader niet op de hoogte was van de geruchten die over u en uw vrienden de ronde deden of zelf geen vermoedens had over de geaardheid van uw vrienden. Het is evenmin aannemelijk dat uw vader u hier niet over aangesproken heeft, zeker gezien u een uiterst preciaire situatie voor homoseksuelen schetst in Uganda** (gehoorverslag CGVS, p. 12 + p. 17).

Het is eveneens niet aannemelijk dat u uw vrienden niet gesproken heeft over de geruchten die in de buurt de ronde doen wanneer u daarover aangesproken wordt, maar dat u wacht tot u zelf aangevallen wordt om hen naar de waarheid te vragen (gehoorverslag CGVS, p. 11).

U legt daarenboven tegenstrijdige verklaringen af over wanneer u niet meer samen woonde met uw vrienden. Voor het CGVS verklaart u dat u samen met uw vrienden D.S. en J.K. naar Namugongo verhuisd bent (gehoorverslag CGVS, p. 9 + p. 15), maar dat u na een jaar in Mengo en Ntinda ging wonen. U verklaart verder dat u **uw vrienden in Namugongo achterliet** (gehoorverslag CGVS, p. 12 + p. 16). Voor de DVZ verklaarde u echter dat **jullie van Namugongo naar Ntinda verhuisd zijn** omwille van de hoge huurprijzen in Namugongo (vragenlijst CGVS, 3.5), waarna u uw vriendin leerde kennen en naar Mengo verhuisde. **U legt tegenstrijdige verklaringen af over wanneer u niet meer samenwoonde met uw twee vrienden.**

Er wordt bovendien vastgesteld dat, als u al zou gevisieerd geweest zijn omwille van een veronderstelde homoseksuele geaardheid, de **actualiteit van uw vrees ernstig in vraag gesteld** kan worden. **U verklaart immers dat u sinds augustus 2015 niet meer gemerkt heeft dat mensen u viseren.** Gevraagd of de mensen in Namugongo dachten dat u of uw vrienden homoseksueel waren, verklaart u dat ze het niet echt wisten (gehoorverslag CGVS, p. 16). U wilt er echter niet op rekenen, omdat mannen die samenwonen verdacht worden. Gevraagd hoe de mensen daarop reageerden, verklaart u **geen reacties** gekregen te hebben. Het verwondert echter dat als de mensen u zouden verdenken een homoseksuele geaardheid te hebben, dat u daar niets van gemerkt zou hebben, zeker gezien de preciaire situatie van homoseksuelen in Uganda die u schetst (gehoorverslag CGVS, p. 12 + p. 17). **Gevraagd of u nog iets vernam over de situatie toen u in Ntinda en Mengo was, verklaart u dat het voor u ok was,** want dan kwam J.M. op bezoek en overnachtte ze (gehoorverslag CGVS, p. 16). U verklaart verder dat het daar een **normaal leven** was. Gevraagd of er geen problemen meer waren in Mengo en Ntinda, verklaart u altijd bezorgd te zijn en dat u verwachtte dat het ergste kon gebeuren. Gevraagd of u dan nog verwachtte dat er iets zou gebeuren, verklaart u dat u eender wat verwachtte te gebeuren (gehoorverslag CGVS, p. 17). **Gevraagd of u nog indicaties had dat er iets zou gebeuren, verklaart u dat u die niet als dusdanig had.** Gevraagd wat u daarmee bedoelt, verklaart u dat u dacht dat als de mensen u 's nachts zouden zien, dat u niet wist wie u nog zou vinden. U verklaart verder dat u daarom niet meer 's nachts in de stad ging werken, maar een overplaatsing aanvraag. U verklaarde eerder tijdens het gehoor echter al dat u die overplaatsing aangevraagd had toen u nog in het huis van uw vader woonachtig was (gehoorverslag CGVS, p. 9 + p. 16). **Nogmaals gevraagd of u in Mengo en Ntinda indicaties gehad heeft, antwoordt u ontkennend** (gehoorverslag CGVS, p. 17). Uit uw verklaringen blijkt dat u sinds augustus 2015 niets meer gemerkt heeft van verdenkingen omtrent uw seksuele geaardheid.

Gevraagd of u weggegaan bent omdat u dacht dat er nog iets zou kunnen gebeuren, antwoordt u bevestigend (gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd wat u denkt dat er nog kan gebeuren, verwijst u naar gebeurtenissen waarbij een soldaat en een politiemann aangevallen werden, waarna u verklaart dat er geen connecties gelegd kunnen worden tussen de dader en het slachtoffer. **Gevraagd waarom u denkt dat u nog aangevallen zal worden of u nog iets aangedaan zal worden, verklaart u al aangevallen geweest te zijn en denkt u dat ze u opnieuw zullen viseren. Gevraagd waarom u dat denkt, verklaart u dat ze u al aangevallen hebben.** Even later legt u echter een artikel neer dat u gevonden heeft op de website van de Ugandese krant Kampala Sun (gehoorverslag CGVS, p. 18) waaruit moet blijken dat u door de politie gezocht wordt omwille van rekrutering van jongeren voor homoseksuele activiteiten. **Gegeven uw verklaring waarom u denkt dat u in de toekomst nog gevisieerd zal worden omtrent uw vermeende geaardheid, lijkt u zelf zeer weinig belang te stellen in het bewuste artikel als een mogelijke reden waarom men u nog zou viseren.**

Het is bovendien bevreemdend dat u op geen enkele manier hulp gezocht heeft nadat u aangevallen werd. Immers, gevraagd of u klacht ingediend heeft bij de politie, verklaart u dat men daar geen klachten over kan indienen (gehoorverslag CGVS, p. 15).

Gevraagd waarom, verklaart u “voor hen doe je iets wat tegen de grondwet is, hoe kan je dan een klacht indienen?” Opgemerkt door de interviewer dat u zelf geen homoseksueel bent en dus niets tegen de wet doet, verklaart u dat het **niet gemakkelijk is om uit te leggen**. Gevraagd of u op een ander moment hulp gezocht heeft, antwoordt u ontkennend. Later tijdens het gehoor verklaart u nogmaals dat het **moeilijk is om naar de politie te gaan voor zulke dingen** (gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of er in Kampala een manier is om het te doen stoppen, denkt u dat die er niet is. Gevraagd of een advocaat kan helpen, antwoordt u ontkennend. Gevraagd waarom u denkt dat **een advocaat niet kan helpen**, verklaart u dat zij veel kunnen riskeren. Gevraagd waarom een advocaat iets zou riskeren, verklaart u dat men het hen betaald kan zetten. Het is echter niet omdat het niet gemakkelijk zou zijn, dat u uw rechten niet kan uitputten. Immers, uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat het **Grondwettelijk Hof van Uganda de rechten van homoseksuelen op een eerlijk proces tracht te vrijwaren** (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uw verklaringen dienaangaande hebben echter geen betrekking op uw situatie, immers, u verklaart dat de grondwet de macht in handen van de mensen gegeven heeft en dat de president de leeftijdslimiet van 75 wil verwijderen (gehoorverslag CGVS, p. 19).

Met betrekking tot het artikel dat door Kampala Sun online gepubliceerd werd kunnen meerdere opmerkingen gemaakt worden. Vooraf dient te worden gesteld dat een dergelijk online bericht slechts een **betrekkelijke bewijswaarde** heeft en op zich geen bewijs vormt dat de er in aangehaalde feiten waarachtig zijn. Het is enkel het bewijs dat het bericht online verschenen is. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt dat het **gemakkelijk is in Uganda documenten te vervalsen en ter betaling artikels in de Ugandese media te laten verschijnen** (informatie beschikbaar in uw administratief dossier). Sensatiebladen, zoals Kampala Sun, zijn hier meer aan onderhevig. Daarenboven blijkt uit een opzoeking via de zoekmachine Google.be dat dit artikel niet overgenomen werd door andere media (zie administratieve dossier) of dat in andere pers geen vermelding gemaakt werd dat u door de politie gezocht zou worden. Bovendien zijn er een aantal zaken op te merken over dit artikel. Zo werd het op 2 oktober 2017, 8 maanden na de verschijning ervan, blijkbaar slechts door 411 mensen bekeken (zie informatie in uw administratief dossier).

Het is bovendien opvallend dat het bewuste artikel op 2 februari 2017 verklaart dat u door de politie gezocht wordt, terwijl u slechts een dag eerder het land via de luchthaven verlaten heeft (verklaring DVZ, p. 10) met uw eigen paspoort en een visum voor de Schengenzone (gehoorverslag CGVS, p. 20), zonder dat u hieromtrent enige problemen aanhaalt. Het verwondert eveneens dat het bewuste artikel **niet vermeldt wanneer de bewuste feiten plaatsvonden. Het is evenmin aannemelijk dat u, aangezien u verklaart dat u sinds augustus/september 2015 geen indicaties meer gehad heeft omtrent enige verdenkingen** (gehoorverslag CGVS, p. 16-17), **in februari 2017 plotseling, zonder verklaarbare aanleiding, gezocht zou worden door de politie. U verklaart immers dat u niet weet waarom u in 2017 nog gezocht zou worden omtrent feiten die zich in 2015 zouden afgespeeld hebben** (gehoorverslag CGVS, p. 18). In dat opzicht kan ook gewezen worden op het feit dat u op 9 maart 2016 nog een paspoort werd afgeleverd door de Ugandese autoriteiten (zie info betreffende uw visumdossier) wat aantoont dat u in 2016 alvast geen problemen had met de Ugandese autoriteiten. Gevraagd waarom u denkt dat u nu wel gezocht wordt, kan u alleen verklaren dat als iemand u zoekt, dat ze het zo doen (gehoorverslag CGVS, p. 19). Echter, gevraagd wie u dan zoekt, verwijst u naar Caesar, de man die u in 2014 ontslagen heeft omdat u homoseksueel zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 9). Het is echter totaal niet aannemelijk dat uw vorige werkgever u enkele jaren na uw ontslag nog zou zoeken. Immers, aangenomen kan worden dat uw werkgever wist waar u woonde, waardoor aangenomen kan worden dat Caesar u eerder reeds had kunnen vinden als hij dat echt wou. Daarenboven blijkt bij nader onderzoek van het artikel – aangezien de print die u voorlegde niet de volledige tekst bevatte, werd het artikel voor de volledigheid nogmaals uitgeprint en in uw administratieve dossier toegevoegd – dat het artikel opgesteld werd in gebrekkig Engels en dat de URL-link van het betreffende artikel niet overeenkomt met de titel. Daarenboven blijkt uit het artikel dat u **zelf bekend zou hebben homoseksueel te zijn**, terwijl u zelf geen homoseksuele geaardheid aanhaalt tijdens het gehoor voor het CGVS. Daarenboven is het verwonderlijk dat u, gevraagd waarom u gezocht wordt, verklaart dat het zou zijn omdat u **die homo's al die tijd bij u had** (gehoorverslag CGVS, p. 18), terwijl het artikel verklaart dat u gezocht wordt omwille van het **rekruteren van jongeren voor homoseksuele activiteiten**.

Bovendien is het weinig aannemelijk dat u dit artikel gevonden heeft op de manier zoals u dit beschrijft voor het CGVS.

*U verklaart immers dat u het bewuste artikel gevonden heeft toen u uw LinkedIn-profiel wou tonen aan een andere deelnemer van het congres in Brussel waar u aanwezig was (gehoorverslag CGVS, p. 18). **Aangezien u een profiel heeft op LinkedIn, dient u dit immers niet via een zoekmachine terug te vinden om het bewuste profiel aan iemand te tonen.***

Gelet op bovenstaande vaststellingen, heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk geïnteresseerd te worden omwille van een vermeende homoseksuele geaardheid.

U legt eveneens een vaccinatiecertificaat neer. Dit heeft geen betrekking op uw asielrelaas en kan het voorgaande niet weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 2 november 2017 een schending aan van “*het recht op verdediging*”.

Verzoeker stelt dat hij tijdens het gehoor voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen van 26.09.2017 niet werd bijgestaan door een raadsman, ondanks zijn verzoek hiertoe. Er werd door het Bureau voor Juridische Bijstand een pro deo raadsman voor verzoeker aangesteld, doch deze is tijdens zijn gehoor niet komen opdagen. Dit blijkt ook uit de bestreden beslissing onder stuk 1.

Verder voert verzoeker een schending aan van “*art. 1 A2 van de Conventie van Genève van 1951 in samenlezing met de artikelen 48 en 49 en 52 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna genoemd "de Vreemdelingenwet")*”.

Verzoeker haalt aan dat hij wel degelijk aan de vier voorwaarden voldoet.

Hij stipt aan dat hij zich buiten het land bevindt waar hij geboren is, met name Oeganda.

Verzoeker stelt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft. Hij voert aan dat “*een artikel op de website van Kampala Sun verspreid dat verzoeker gezocht zou worden omwille van het rekruteren van jongeren voor homoseksuele activiteiten. Homoseksualiteit is strafbaar in Uganda en wordt beschouwd als 'onnatuurlijk gedrag'*.”. Verzoeker kadert dat “*Na de goedkeuring van de Uganda Anti-Homosexuality Act in 2013 en de ondertekening ervan in 2014 werd de situatie alleen maar schrijnender: er werden langere gevangenisstraffen voor homo's en lesbiennes voorzien en zelfs het 'promoten' van homoseksualiteit werd strafbaar gesteld. Ondanks het Grondwettelijk Hof de 'antihomo-wetgeving' als ongeldig beschouwt omwille van procedurele overwegingen, wordt homoseksualiteit nog steeds bestraft in Uganda. Meer zelfs, in mei 2017 werd er door de Ugandese mediaraad beslist dat de Nederlandse film 'De Eetclub' niet mag worden vertoond op het filmfestival in Uganda omdat er homo's in voorkomen*.”. Verzoeker verwijst hierbij naar: <https://www.lindanieuws.nl/nieuws/uganda-toont-nederlandse-film-vanwege-homoseksualiteit/>.

Verzoeker herneemt dat hij beticht wordt van het rekruteren van jongeren voor homoseksuele activiteiten en dat hij in 2015 aangevallen werd in de buurt van zijn ouderlijke woning omdat hij zou samenwonen met homoseksuelen.

Het verzoekschrift betoogt dat verzoeker de bescherming van zijn land niet kan inroepen, omwille van het gegeven dat homoseksualiteit strafbaar is in Oeganda. Hij verduidelijkt dat de president in Oeganda zich als dictator gedraagt en stelt dat het feit dat het Grondwettelijk Hof de strenge “*Uganda Anti-Homosexuality Act*” uiteindelijk als procedureel ongeldig heeft beschouwd, enkel is om tegemoet te komen aan de druk van de Westerse landen en alzo in een goed daglicht te komen staan. In de realiteit echter worden homoseksuelen in Uganda nog steeds gestraft, vervolgd, mishandeld,

Verzoeker voert een schending van de motiveringsplicht aan. *“Ingevolge art. 3 van de Wet inzake de motivering van bestuurshandeling is de administratieve overheid verplicht haar beslissingen op voldoende wijze te motiveren.”*

Inzake de eerste reis van verzoeker naar België in 2016, verduidelijkt verzoeker dat hij *“reeds een eerste maal in 2016 [is] afgereisd naar België met een toeristenvisum. Verzoeker is niet veel later teruggekeerd naar Uganda. Verzoeker had een vaste job in Uganda en zijn familie, vrienden en vaste partner leefden aldaar. Hij zou dus niet zonder meer zijn vertrouwde omgeving verlaten om elders een nieuw leven op te bouwen. Verzoeker was immers in de veronderstelling dat indien hij de personen die hem 'betichten' van homoseksualiteit zou mijden, hij veilig en wel zou kunnen leven in Uganda. Totdat hij stuitte op het hierboven vernoemde krantenartikel.”*

Inzake de onwetendheid van de vader van verzoeker, legt verzoeker uit dat zijn vader een hardwerkend man is die door zijn vele werkuren geen tijd heeft om 's avonds met de buurtbewoners een babbeltje te slaan. Verder stonden de buurtbewoners huiverachtig ten opzichte van de situatie zoals zich deze afspeelde ten huize van de vader van verzoeker. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat zij de vader van verzoeker hier rechtstreeks over zouden aanspreken. Zij proberen uiteraard zo ver mogelijk uit zijn buurt te blijven. Daarnaast is de verstandhouding tussen verzoeker en zijn vader niet optimaal sedert verzoeker het bedrijf van zijn vader heeft verlaten. Het is dan ook niet vreemd dat verzoeker niet met zijn vader over de situatie heeft gesproken. Verzoeker vermoedt dat zijn vader intussen op de hoogte is van de situatie.

Verzoeker herneemt dat hij meende dat *“hij na de aanval in 2015 geen gevaar liep indien hij de personen die hem betichten van homoseksualiteit zou mijden. Overigens, verzoeker had een vaste job in Uganda, zijn vrienden, familie en partner woonden aldaar en er kan dus niet redelijkerwijze worden verwacht dat hij na de aanval onmiddellijk het land zou verlaten om elders asiel aan te vragen. Temeer daar hij erna niets meer mocht vernemen, deed hem vermoeden dat het bij die ene aanval zou blijven. Niets bleek minder waar te zijn: wanneer hij begin 2017 op internet diende te lezen dat hij gezocht werd omwille van het rekruteren van jongeren voor homoseksuele activiteiten, wist hij dat hij niet langer veilig kon leven in Uganda. Hiervoor wist verzoeker gewoonweg niet dat hij gezocht werd omwille van deze betichtingen.”*

Het verzoekschrift betoogt dat absoluut niet kan worden aangenomen dat verzoeker weinig interesse zou tonen in het krantenartikel gepubliceerd door Kampala Sun. Het artikel waarin wordt gesteld dat verzoeker gezocht wordt in Uganda, is immers de oorzaak voor de asielaanvraag. Verzoeker legt uit dat hij eerst uitgebreid ondervraagd werd over zijn verblijf in Oeganda, zijn omgeving, familieleden,.... De reden waarom verzoeker pas later tijdens het interview, op het moment dat hem ernaar gevraagd werd, het krantenartikel overlegde.

Waar verzoeker wordt verweten dat hij geen hulp bij de Oegandese autoriteiten zou hebben gezocht, noch dat hij een advocaat zou hebben geraadpleegd, voert het verzoekschrift aan dat Oeganda niet kan vergeleken worden met een Westers land. Verzoeker herneemt dat *“[a]n het hoofd van Uganda staat een President die als dictator de Grondwet 'maakt'. Alle inwoners van Uganda staan 'onder' de President en dienen zich naar zijn wetten te gedragen. Al diegene die deze niet naleeft, zal worden gestraft/ veroordeeld.”* Verzoeker beweert verder nog dat advocaten, net zoals verzoeker, de overheid ook vrezen.

Waar verweerder meent dat het krantenartikel op geen andere website kan worden teruggevonden, merkt verzoeker op dat de Oegandese media niet vergeleken kan worden met de Westerse media. *“In Uganda publiceert niet elke krant hetzelfde nieuws. Bovendien zal de situatie van verzoeker niet de aandacht van andere kranten/ media trekken. In Uganda leven velen in angst om vervolgd te worden omwille van homoseksuele activiteiten. Het kan uiteraard niet dat elk mediakanaal de situaties van al deze Ugandezinnen publiceert.”* Verzoeker betoogt verder dat het gegeven dat er slechts 411 personen het artikel van verzoeker gelezen hebben, geen afbreuk doet aan de waarachtigheid ervan. Verzoeker was immers niet bekend in Uganda en één van de zovelen in deze situatie.

Verzoeker verduidelijkt dat hij naar België is afgereisd *“met een visum teneinde de conferentie over software in Brussel bij te kunnen wonen. Hij had in den beginne uiteraard niet de intentie om asiel aan te vragen in België (of Nederland)... . Integendeel! Hij meende na afloop van de conferentie gewoon terug te reizen naar zijn thuisland. Slechts toen hij ontdekte dat hij gezocht wordt in Uganda, besloot hij asiel aan te vragen.”*

Inzake verzoekers verklaringen omtrent zijn vorige werkgever, legt verzoeker uit dat hij er uiteraard niet zeker van is dat het zijn voormalige werkgever C. is die naar hem op zoek is. Verzoeker stelt dat hij zijn naam enkel en alleen vermeld heeft omdat hij hem in 2014 ontslagen heeft omwille van een vermoeden van homoseksualiteit. *“In Uganda heerst een algemene haat ten aanzien van homoseksualiteit. Het kan dus evengoed iemand anders zijn die verzoeker zoekt...”*.

Het verzoekschrift voert verder aan dat het *“moeilijk te herstellen nadeel blijkt onomstotelijk en evident uit het bovenstaande: verzoeker heeft bij zijn bezoek aan België in januari 2017 dienen vast te stellen dat hij in Uganda gezocht en vervolgd zal worden voor het rekruteren van jongeren voor homoseksuele activiteiten. Daar het omwille van zijn fysieke en psychische integriteit niet langer mogelijk was om terug te keren naar Uganda, vroeg hij in Nederland asiel aan. Daar hij zijn visumaanvraag in België had ingediend, werd de asielaanvraag overgemaakt aan België.”*.

In hoofdorde wordt gevraagd *“de betwiste beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 06.10.2017 te hervormen en aldus verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1,A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen; In subsidiaire orde verzoeker de subsidiaire bescherming toe te willen kennen;”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een krantenartikel, beschikbaar op de website www.lindanieuws.nl.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker beweert niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omdat zijn omgeving er hem van verdenkt homoseksueel te zijn en dit niettegenstaande hij geen homoseksueel is, en omdat hij in 2015 in de buurt van zijn woning werd aangevallen.

2.4.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekers asielrelaas geheel steunt op problemen die hij ondervond omwille van twee projectmedewerkers, vroegere studenten, die hij uitnodigde om bij zijn vader te logeren om gemakkelijker te kunnen samenwerken. De Raad stelt vast dat verzoeker bij loutere beweringen blijft. Hij toont niet aan dat hij een project had, dat hieraan nog twee personen verbonden waren noch dat deze personen homoseksueel waren. Verzoeker stelt dat hij niet wist dat ze homo waren tot zijn buur hem hierover aansprak (CGVS-verhoor p.13).

Verzoekers relaas is echter bijzonder summier over deze gebeurtenis terwijl toch kan verwacht worden dat hij de gesprekken en de gevolgen hiervan uitvoerig met zijn medewerkers besprak en hierover uitgebreid kan vertellen. Dit is niet het geval.

2.4.3. Verzoeker verklaarde geen specifiek project maar stelde dat hij voor New Frontiers Technologies werkt(e) en dat slechts enkele medewerkers weten dat hij in Europa is (CGVS-verhoor p. 8). Voorts heeft verzoeker geen contact meer met de twee beweerdelijke homo's en heeft niets meer over hen gehoord sedert hij Nuamugongo heeft verlaten (CGVS-verhoor p. 12 en 15) terwijl evenzeer kan verwacht worden dat hun problemen essentieel zijn nu verzoeker enkel omwille van een professionele samenwerking met hen, geassocieerd werd met hun gender voorkeur. Ook verzoekers vader bleef onwetend over de genderaard van de logés van zijn zoon terwijl het redelijk is aan te nemen dat verzoekers burenen zijn vader zouden aanspreken over de vermeende homoseksuele personen die in zijn huis zouden wonen, nu dit voor de burenen de meest voor de hand liggende manier is om de vermeende homoseksualiteit in hun buurt weg te werken. Dat verzoekers vader volgens het verzoekschrift een hardwerkend man is, doet niet ter zake. Immers indien de buurtbewoners huiverachtig stonden tegen een situatie als deze kan evenmin verklaren waarom zij verzoekers vader niet zouden aangesproken hebben terwijl ze verzoeker zelf wel hadden aangesproken.

2.4.4. De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker niet enkel omdat (i) verzoeker het bestaan van zijn twee homo medewerkers niet aantoonde, noch dat ze bij hem logeerden, maar ook omwille van (ii) de vaststelling dat verzoeker reeds in 2016 in België geweest is, en gewoon terugkeerde naar Oeganda (gehoorrapport van het CGVS van 26 september 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 5), terwijl hij op de DVZ verklaarde dat hij toen reeds in angst leefde om herkend te worden door degenen die hem hadden aangevallen (vragenlijst CGVS, punt 3.5); (iii) het niet aannemelijk is dat verzoekers vader, in wiens huis verzoeker en zijn vermeende homoseksuele vrienden woonden, niet op de hoogte was van de geruchten wanneer de burenen verzoeker hierover wel hadden aangesproken, noch dat verzoeker zijn vader hem hier niet over zou aanspreken (CGVS-verslag, p. 10, p. 13); (iv) het niet geloofwaardig is dat verzoeker zijn homo-medewerkers niet gesproken heeft over de beweerd geruchten die de ronde deden over hen, doch hen hierover pas aansprak nadat hij zelf beweerdelijk werd aangevallen (CGVS-verslag, p. 11); (v) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de tijd dat hij niet meer samenwoonde met zijn beweerd homoseksuele medewerkers (vragenlijst CGVS, punt 3.5; CGVS-verslag, p. 9, p. 12, p. 15, p. 16); (vi) het niet aannemelijk is dat verzoeker, twee weken na aangevallen te zijn en in het licht van het heersende negatieve klimaat voor homoseksuelen in Oeganda (zie informatie in het administratief dossier), besloot gewoon opnieuw terug samen te wonen met zijn vermeende homoseksuele vrienden (CGVS-verslag, p. 12); verzoeker – in zoverre al geloof zou gehecht worden aan zijn beweringen dat hij geviseerd wordt, *quod non* – niet aannemelijk maakt dat hij op heden nog enige vrees koestert, gezien hij onder meer verklaarde dat hij na de aanval geen reacties uit zijn omgeving kreeg, een normaal leven kon leiden en geen indicaties had dat er nogmaals iets zou gebeuren (CGVS-verslag, p. 16, p. 17); (vii) de vaststelling dat verzoeker in Oeganda op geen enkele manier hulp heeft trachten te zoeken, gezien hij onschuldig is, de ernst van zijn beweerd vrees verder ondermijnt (CGVS-verslag, p. 15).

2.4.5. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat hij meende dat hij na de aanval van 2015 geen gevaar liep – tot op het moment dat hij bij zijn tweede bezoek aan België begin 2017 op het artikel van de Kampala Sun stootte –, herneemt de Raad dat dit niet valt te rijmen met de verklaringen van verzoeker op de DVZ, waar hij verklaarde dat hij steeds de angst had om herkend te worden in Oeganda (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Waar het verzoekschrift aanvoert dat hem niet kan verweten worden dat hij geen hulp heeft ingeroepen, omdat Oeganda niet kan vergeleken worden met een Westers land en advocaten, net zoals verzoeker, de overheid vrezen, blijft dit een loutere bewering, noch wordt uitgelegd wat dan zo anders is in Oeganda dat geen hulp kan worden ingeroepen. Immers verzoeker is geen homoseksueel en heeft er dus belang bij dat hij niet als zodanig wordt aanzien, zij het enkel omwille van zijn vriendin en zijn ouders en familie. Bovendien is verzoeksters zus M., burgerlijk ingenieur bij de politie en heeft dus minstens een directe mogelijkheid om zich nuttig te informeren over de wijze waarop verzoeker zich zou kunnen beschermen tegen de personen die hem in 2015 hebben aangevallen.

2.4.6. Ook het krantenartikel in de Kampala Sun kan de waarachtigheid van verzoekers asielrelaas niet aantonen. Bovendien dient dit krantenartikel met gepaste voorzichtigheid te worden beoordeeld nu artikels tegen betaling kunnen geplaatst worden. Bovendien is een krantenartikel geen officieel document is, slechts een bewijs is dat een artikel gepubliceerd is, maar geen bewijs voor de erin vermelde feiten.

Dit is des te meer het geval nu uit de informatie in het administratief blijkt dat het gemakkelijk is om documenten te vervalsen in Oeganda en artikels ter betaling in de Oegandese media te laten verschijnen, waaraan sensatiebladen zoals de Kampala Sun gevoeliger zijn (zie *Situation of LGBTI persons in Uganda*, een gezamenlijk COI rapport van de “Danish Refugee Council” en de “Danish Immigration Service”, januari 2014). De echtheid van (de inhoud van) het door verzoeker neergelegde krantenartikel wordt verder ondergraven nu blijkt uit een opzoeking via de zoekmachine Google.be dat dit artikel niet overgenomen werd door andere media en dat in andere pers geen vermelding gemaakt werd dat verzoeker door de politie gezocht zou worden (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Uit het hogervermelde COI rapport blijkt bovendien dat de politie niet actief homoseksuelen opspoorde. Verder dient nog opgemerkt dat het artikel 8 maanden na de verschijning ervan slechts 412 keer werd geraadpleegd en dat het werd opgesteld in gebrekkig Engels (zie informatie administratief dossier). Ook stemmen verzoekers verklaringen niet geheel overeen met de inhoud van het artikel, nu het artikel stelt dat verzoeker zelf bekend heeft homoseksueel te zijn en hij gezocht wordt omwille van het rekruteren van jongeren voor homoseksuele activiteiten, terwijl verzoeker tijdens zijn gehoor bij het CGVS aangaf niet homoseksueel te zijn en stelde dat hij gezocht wordt omdat hij “*die homo's bij mij [had] al die tijd.*” (CGVS-verslag, p. 18) en als hetero aldus evenmin homo's ‘rekruteerde’.

Daarnaast valt niet te rijmen dat het artikel in de Kampala Sun op 2 februari 2017 werd gepubliceerd – een dag nadat verzoeker zijn land van herkomst via de luchthaven op legale wijze, met zijn eigen paspoort en visum voor de Schengenzone, zonder problemen verlaten heeft (verklaring DVZ, punten 30 en 31; CGVS-verslag, p. 20) – terwijl de aanval op verzoeker in augustus/september 2015 plaatsvond en hij verklaarde sindsdien geen indicaties meer gehad te hebben dat hij opnieuw zou geïmigreerd worden (CGVS-verslag, p. 17). Verzoeker blijkt evenmin in staat hiervoor een verklaring te geven (“*Dat weet ik niet.*”, CGVS-verslag, p. 18). Bovendien blijkt uit de vaststelling dat verzoeker op 9 maart 2016 nog een paspoort werd afgeleverd door de Oegandese autoriteiten dat verzoeker niet geïmigreerd werd door de Oegandese overheid.

Gelet op voorgaande hecht de Raad dan ook geen enkel geloof aan verzoekers beweerde vrees omwille van het (valse) krantenartikel in de Kampala Sun.

2.4.7. Daar waar verzoeker betoogt: “*In Uganda publiceert niet elke krant hetzelfde nieuws*”, merkt de Raad op dat dit andermaal een blote bewering betreft. Ook kan niet worden ingezien dat de situatie van verzoeker de aandacht van andere media of kranten niet zou trekken, verzoeker is immers hooggeschoold en komt uit een welstellend gezin met meerdere hoogopgeleide mensen. Waar verzoeker nog betoogt dat het gegeven dat er slechts 412 personen het artikel van verzoeker gelezen hebben, geen afbreuk doet aan de waarachtigheid ervan, merkt de Raad op dat dit gegeven slechts één van de vele elementen is die de echtheid van het artikel ondergraven en de beoordeling in zijn geheel dient te worden gelezen.

2.4.8. Het verzoekschrift wijst herhaaldelijk op de bestraffing en vervolging van homoseksualiteit in Oeganda, wat in casu niet nuttig is nu verzoeker zelf verklaart niet homoseksueel te zijn en een vriendin J. heeft. Voorts maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij omwille van verdenkingen homoseksueel te zijn, werd of zou worden geïmigreerd. De Raad ziet aldus niet in hoe het negatieve klimaat ten opzichte van homoseksuelen in Oeganda verzoeker zou treffen. Ook het bij het verzoekschrift gevoegde artikel, dat schrijft over het gegeven dat de Nederlandse film 'De Eetclub' niet mag worden vertoond op het filmfestival in Oeganda omdat er homo's in voorkomen, wordt niet dienstig aangevoerd.

2.4.9. Verzoeker betoogt dat hij tijdens het gehoor voor de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen van 26 september 2017 niet werd bijgestaan door een raadsman, ondanks zijn verzoek hiertoe – er werd door het Bureau voor Juridische Bijstand een pro deo raadsman voor verzoeker aangesteld, doch deze is tijdens zijn gehoor niet komen opdagen.

Artikel 13/1 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 stelt als volgt:

“*Het gehoor vindt plaats in omstandigheden die een passende geheimhouding waarborgen. Het gehoor vindt slechts plaats in aanwezigheid van de ambtenaar, de asielzoeker, en, in voorkomend geval, een tolk, de advocaat van de asielzoeker en één enkele vertrouwenspersoon*” (...).

Artikel 19 § 1 van hetzelfde K.B. van 11 juli 2003 luidt als volgt: “*De asielzoeker kan zich tijdens de behandeling van zijn aanvraag bij het Commissariaat-generaal laten bijstaan door een advocaat of een vertrouwenspersoon. De advocaat of de vertrouwenspersoon kan het gehoor van de asielzoeker bijwonen. Elke verstoring van het gehoor zal door de ambtenaar onmiddellijk worden gemeld aan zijn functionele overste en worden genoteerd in de notities van het gehoor.*”

De afwezigheid van de advocaat of van de vertrouwenspersoon belet de ambtenaar niet de asielzoeker persoonlijk te horen.

§ 2. De advocaat of de vertrouwenspersoon komt niet tussen tijdens het gehoor, maar heeft de mogelijkheid mondelinge opmerkingen te formuleren op het einde van het gehoor".

(...).

Aldus kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij lijkt te stellen dat het onderhoud niet kon plaatsvinden zonder advocaat. Immers waar artikel 13/1 van het KB (procedure CGVS) van 11 juli 2003 reeds stelt dat het gehoor "*in voorkomend geval*" kan plaatsvinden in aanwezigheid van een advocaat, wordt in artikel 19 § 1 derde lid van het KB van 11 juli 2003 uitdrukkelijk gesteld "*De afwezigheid van de advocaat of van de vertrouwenspersoon belet de ambtenaar niet de asielzoeker persoonlijk te horen.*"

Indien zoals verzoeker stelt, zijn door het Bureau voor Juridische Bijstand aangestelde pro deo raadsman, tijdens zijn gehoor niet is komen opdagen, dan kan dit niet beletten dat huidige bestreden beslissing rechtsgeldig werd genomen.

2.4.10. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van boute beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK